

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Det Internationale Kontor
Sagsnr.: 2005-305-0238
Dok.: VDK40135

GRUNDNOTAT

Vedrørende forslag til rammeafgørelse om udveksling af oplysninger efter tilgængelighedsprincippet (KOM (2005) 490)

Resumé

Forslaget har til formål at effektivisere udveksling af oplysninger i retshåndhævelsesøjemed inden for EU. Med forslaget lægges der op til, at medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder og Europol får direkte online-adgang til de oplysninger, der er tilgængelige for nationale ækvivalente myndigheder via denne fremgangsmåde. For så vidt angår oplysninger, som ikke er tilgængelige via online-adgang, lægges der op til, at medlemsstaterne skal sikre, at der bliver adgang til indeksdata om oplysningerne (dvs. et hit/no-hit-system). Forslaget omfatter følgende seks typer af information: DNA, fingeraftryk, ballistik, registreringsoplysninger om motorkøretøjer, telefonnumre mv. og de minimumsdata til identifikation af personer, der findes i civile registre. Forslaget vurderes ikke at være i strid med nærhedsprincippet. Forslaget vurderes at ville have lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser. Der foreligger ikke offentlige tilkendegivelser om andre medlemsstaters holdninger til forslaget. Fra dansk side kan man generelt tilslutte sig, at udveksling af oplysninger i retshåndhævelsesøjemed skal ske på grundlag af et overordnet princip om tilgængelighed, men man er dog skeptisk over for behovet og de praktiske muligheder for at skabe en umiddelbar adgang til de forskellige nationale databaser, navnlig når det gælder etablering af direkte online-adgang.

1. Baggrund

Af det såkaldte Haag-program om et område for frihed, sikkerhed og retfærdighed, som Det Europæiske Råd vedtog på sit møde den 4. november 2004, fremgår det, at udveksling af oplysninger mellem retshåndhævende myndigheder i EU fremover skal bygge på princippet om tilgængelighed.

Tilgængelighedsprincippet indebærer, at udvekslingen af oplysninger i retshåndhævelsesøjemed skal foregå på ensartede betingelser overalt i EU. Det vil sige, at hvis en retshåndhævende myndighed har brug for oplysninger til varetagelse af sine opgaver, skal den kunne opnå disse oplysninger, og den medlemsstat, der kontrollerer de pågældende oplysninger, har pligt til at stille dem til rådighed til det angivne formål.

I Haag-programmet opfordres Kommissionen til inden udgangen af 2005 at fremlægge lovgivningsforslag til implementering af tilgængelighedsprincippet, og det er videre anført, at tilgængelighedsprincippet bør være gennemført den 1. januar 2008.

I lyset heraf har Kommissionen i november 2005 fremlagt et forslag til rammeafgørelse om udveksling af oplysninger efter tilgængelighedsprincippet (KOM (2005) 490).

Kommissionen har endvidere – under henvisning til sammenhængen med indførelsen af tilgængelighedsprincippet – i november 2005 fremlagt et forslag til rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med det politimæssige og strafferetlige samarbejde (KOM (2005) 475).

Der har under det britiske formandskab (anden halvdel af 2005) været nedsat en ekspertgruppe med deltagere fra medlemslandene, Kommissionen samt Europol, Eurojust og Interpol, som har haft til opgave at overveje de tekniske midler til at gennemføre tilgængelighedsprincippet for så vidt angår oplysninger om DNA, fingeraftryk, ballistik, registreringer vedrørende motorkøretøjer, telefonnumre og minimumsdata til identifikation af personer. Ekspertgruppen afgav sin rapport i efteråret 2005.

Det kan endelig nævnes, at der den 27. maj 2005 er opnået enighed mellem Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Luxembourg, Nederlandene og Østrig om en aftale om et udvidet politisamarbejde (som betegnes ”Prüm-konventionen”). Konventionen indeholder bl.a. regler, der tager sigte på at udvide informationsudvekslingen mellem de pågældende landes retshåndhævende myndigheder, herunder navnlig med hensyn til oplysninger om DNA, fingeraftryk og motorkøretøjregistreringer. Konventionen bygger på en grundtanke om, at der via et nationalt kontaktpunkt skal være adgang til oplysninger om DNA og fingeraftryk på hit/no-hit-basis, og til oplysninger om visse motorkøretøjregistreringer via online-adgang. De tekniske IT-løsninger, der skal gøre

det muligt at søge og udveksle information på de angivne måder, er dog endnu ikke udviklet. Det bemærkes, at der ikke er tale om en konvention, som er indgået inden for det politimæssige samarbejde i Den Europæiske Union, og Danmark er derfor ikke – som led i dette samarbejde – bundet af den pågældende konvention.

2. Indhold

2.1. Overordnet beskrivelse af forslaget

Forslaget er fremsat under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union (TEU), særlig artikel 30, stk. 1, litra b, hvoraf det fremgår, at fælles handling vedrørende politisamarbejde omfatter indsamling, opbevaring, behandling, analyse og udveksling af relevante oplysninger, herunder oplysninger som de retshåndhævende myndigheder er i besiddelse af på baggrund af rapporter om mistænkelige finansielle transaktioner, navnlig via Europol, under overholdelse af relevante bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger, og artikel 34, stk. 2, litra b, hvoraf det fremgår, at Rådet med henblik på at bidrage til opfyldelse af Unionens målsætninger på initiativ af en medlemsstat eller Kommissionen kan vedtage rammeafgørelser om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser.

Med forslaget til rammeafgørelse lægges der op til, at medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder såvel som Europol får direkte online-adgang til de oplysninger, der er tilgængelige for nationale ækvivalente myndigheder via denne fremgangsmåde. For så vidt angår oplysninger, som ikke er tilgængelige via online-adgang, skal medlemsstaterne sikre, at der bliver adgang til indeksdata om oplysningerne (dvs. et hit/no-hit-system). I tilfælde af et "hit" vil der skulle fremsendes en anmodning om at få udleveret de ved indeksdataene identificerede oplysninger.

Forslaget til rammeafgørelse indeholder – ud over bestemmelserne om pligt til at udlevere oplysninger og om online-adgang og adgang til indeksdata – også visse bestemmelser om, at der ikke er pligt til at indhente oplysninger ved hjælp af tvangsforanstaltninger, at hvis det efter national lov kræves, at oplysninger kun må udleveres efter tilladelse fra en anden myndighed end den, der kontrollerer de pågældende oplysninger, så skal den myndighed, der kontrollerer eller administrerer oplysningerne, indhente tilladelse hertil, at der kan stilles betingelser for brug af de udleverede oplysninger, at de udlevede oplysninger ikke må bruges som bevis for en lovovertrædelse, medmindre der forinden er meddelt samtykke hertil, at en medlemsstat kun kan afvise at meddele oplysninger af de grunde, der er nævnt i forslaget til rammeafgørelse, samt bestemmelser om sporbarhed og ret til indsigt i bl.a. informationsanmodninger for den registrerede.

Desuden indeholder forslaget bestemmelser om, at rammeafgørelsen kun finder anvendelse på informationsudveksling forud for indledning af retsforfølgning, og at den ikke berører de ordninger der findes for gensidig bistand i straffesager eller gensidig anerkendelse af straffedomme.

Forslaget omfatter alene følgende seks typer af information: DNA, fingeraftryk, ballistik, registreringsoplysninger om motorkøretøjer, telefonnumre mv. og de minimumsdata til identifikation af personer, der findes i civile registre.

2.2. Forslagets enkelte bestemmelser

I overensstemmelse med hvad der er anført ovenfor under punkt 2.1., indeholder forslaget følgende bestemmelser:

Formål, anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1 fastslår, at rammeafgørelsens formål er at fastsætte vilkårene og betingelserne for, at de i bilag II angivne typer oplysninger (DNA, fingeraftryk, ballistik, registreringsoplysninger om motorkøretøjer, telefonnumre mv. og de minimumsdata til identifikation af personer, der findes i civile registre), som kompetente myndigheder i en medlemsstat har adgang til, stilles til rådighed for ækvivalente kompetente myndigheder i andre medlemsstater og Europol for at lette udøvelsen af deres lovmæssige opgaver i forbindelse med forebyggelse, afsløring eller efterforskning af straffelovsovertrædelser.

Bestemmelsen fastslår videre, at ingen af rammeafgørelsens bestemmelser må på nogen måde fortolkes som en indskrænkning af de retsplejegarantier, der beskytter grundlæggende rettigheder og grundlæggende retsprincipper som nedfældet i EU-traktatens artikel 6.

I artikel 2 beskrives rammeafgørelsen anvendelsesområde.

Rammeafgørelsen finder anvendelse på behandling af oplysninger forud for indledning af retsforfølgning.

Rammeafgørelse indebærer ingen forpligtelse til at indhente og opbevare oplysninger med eller uden tvangsmidler alene med det formål at udlevere dem til de kompetente myndigheder i andre medlemsstater eller Europol. Oplysninger, der er lovligt indhentet ved hjælp af tvangsmidler, behandles som tilgængelige oplysninger, der kan stilles til rådighed på de i denne rammeafgørelse fastsatte betingelser.

Rammeafgørelsen finder ikke anvendelse, når der inden for rammerne af EU-traktatens afsnit VI er etableret en særlig samarbejdsordning mellem kompetente myndigheder.

Rammeafgørelsens bestemmelser berører ikke de ordninger, der findes for gensidig bistand i straffesager eller gensidig anerkendelse af straffedomme.

I artikel 3 er begreberne ”oplysninger”, ”kompetent myndighed”, ”ækvivalent kompetent myndighed”, ”designerede myndigheder”, ”designerede parter”, ”nationalt kontaktpunkt”, ”online-adgang” og ”indeksdata” defineret.

"Oplysninger" defineres som de typer af oplysninger, der er anført i bilag II. Det drejer sig om oplysninger om DNA, fingeraftryk, ballistik, registreringsoplysninger om motorkøretøjer, telefonnumre mv. og de minimumsdata til identifikation af personer, der findes i civile registre.

"Kompetent myndighed" omfatter enhver national myndighed omfattet af EU-traktatens artikel 29, første led (dvs. politi, toldmyndigheder og andre særlige retshåndhævende myndigheder i medlemsstaterne vedrørende forebyggelse, afsløring og efterforskning af kriminelle handlinger), som der er givet meddelelse om efter reglerne i artikel 4, samt Europol inden for rammerne af Europol's beføjelser i henhold til Europolkonventionen og protokollerne dertil.

"Ækvivalent kompetent myndighed" omfatter enhver kompetent myndighed, som efter reglerne i artikel 5 er blevet identificeret som værende ækvivalent med en myndighed i en anden medlemsstat med henblik på anvendelsen af denne rammeafgørelse.

"Designerede myndigheder" og "designerede parter" omfatter de myndigheder og parter, der kontrollerer oplysninger eller indeksdata, og hvorom der er givet meddelelse efter reglerne i artikel 4.

"Nationalt kontaktpunkt" omfatter den myndighed, der er kompetent til at udlevere eller få udleveret oplysninger i tilfælde af funktionsfejl i de tekniske systemer, der indføres efter denne rammeafgørelse, og hvorom der er givet meddelelse efter reglerne i artikel 4.

"Online-adgang" defineres som automatiseret adgang til en elektronisk database med det formål at søge i og få adgang til dens indhold fra en anden lokalitet end databasens lokalitet og uden en anden myndigheds eller parts mellemkomst.

"Indeksdata" defineres som data, der har til formål klart at identificere oplysninger, og som der kan søges i med det formål at fastslå, om der findes oplysninger eller ej.

Meddelelse til Kommissionen

I artikel 4 foreskrives det, at medlemsstaterne senest seks måneder efter denne rammeafgørelses ikrafttræden skal give meddelelse til Kommissionen om,

- hvilke myndigheder der er kompetente til at anvende rammeafgørelsen med angivelse af, hvilke beføjelser de har i henhold til national lov,
- hvilke nationale kontaktpunkter der findes for hver type oplysning,
- hvilke myndigheder eller eventuelt parter der er designeret for hver type oplysning eller indeksdata, og for hver designeret part hvilken myndighed der er designeret til at behandle informationsanmodninger angående oplysninger kontrolleret af denne designerede part,
- hvem der ligger inde med hver type oplysning og indeksdata herom samt vilkårene for at få adgang til hver type oplysning, specielt om oplysningen er tilgængelig online eller ej,
- til hvilke formål hver type oplysning må behandles, og hvilken kompetence de myndigheder i den pågældende medlemsstat, der efter national lov kan få udleveret oplysningen, skal have,
- hvilken myndighed der skal give tilladelse til udlevering af en oplysning, såfremt en sådan tilladelse kræves, og fremgangsmåden herfor,
- hvordan oplysninger, der er identificeret gennem indeksdata, udleveres for hver type oplysnings vedkommende.

Det foreskrives endvidere, at medlemsstaterne omgående skal underrette Kommissionen om enhver ændring i de meddelte oplysninger, og at de nye oplysninger træder i stedet for de tidligere meddelte oplysninger.

Ækvivalente myndigheder

Artikel 5 foreskriver, at der med henblik på afgørelse af, hvilke myndigheder der har ret til at få adgang til tilgængelige oplysninger i henhold til denne rammeafgørelse, senest seks måneder efter rammeafgørelsens ikrafttræden skal foretages en vurdering af ækvivalensen mellem kompetente myndigheder i medlemsstaterne på basis af de kriterier, der er opstillet i bilag III og de meddelelser, der er modtaget i henhold til artikel 4.

Alle foranstaltninger til bestemmelse af ækvivalensen mellem kompetente myndigheder skal vedtages efter komitologiproceduren i artikel 19. De skal åbne mulighed for at fastslå (a) for hver type oplysning, som de kompetente nationale myndigheder har adgang til online: hvilke kompetente myndigheder i andre medlemsstater med ækvivalent kompetence der skal have ret til online-adgang til disse oplysninger, med fuld overholdelse af det formål, hvortil oplysningen behandles i førstnævnte medlemsstat og (b) for hver type indeksdata om oplysninger, der er tilgængelige for kompetente nationale myndigheder i en medlemsstat: hvilke kompetente myndig-

heder i andre medlemsstater med ækvivalent kompetence der har ret til søgning i dem, under fuld overholdelse af formålet med denne oplysnings behandling i den førstnævnte medlemsstat.

De foranstaltninger, der vedtages i henhold til artikel 5, klassificeres som "EU Confidential".

I tilfælde af ændringer meddelt i henhold til artikel 4 tilpasses de i denne artikel omhandlede foranstaltninger senest seks måneder efter modtagelsen af meddelelsen.

Pligt til at udlevere oplysninger og formålsbegrænsning

Efter artikel 6 skal medlemsstaterne sikre, at oplysninger udleveres til ækvivalente kompetente myndigheder i andre medlemsstater og til Europol på de i rammeafgørelsen fastsatte betingelser, i den udstrækning disse myndigheder har brug for oplysningerne for at kunne varetage deres lovmæssige opgaver i forbindelse med forebyggelse, afsløring og efterforskning af straffelovsovertrædelser.

Efter artikel 7 må de oplysninger, der udveksles i henhold til denne rammeafgørelse, kun bruges til forebyggelse, afsløring eller efterforskning af de straffelovsovertrædelser, hvortil oplysningerne blev udleveret.

Designerede myndigheders og parters forpligtelser

Efter artikel 8 skal den designerede myndighed eller den designerede part efterprøve kvaliteten af oplysningerne, før og efter de udleveres og omgående underrette den ækvivalente kompetente myndighed om ethvert forhold, der kan påvirke kvaliteten af oplysningen i overensstemmelse med rammeafgørelsen om beskyttelse af personoplysninger (der henvises herved til det ovenfor nævnte forslag til rammeafgørelse fra Kommissionen (KOM (2005) 475).

Oplysningerne udleveres på det sprog, hvorpå de foreligger.

Ved udlevering af oplysninger efter en informationsanmodning i henhold til artikel 11 (hit/no-hit-systemet) skal der – ud over de logningskrav, der stilles i artikel 10 i forslaget til rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger om beskyttelse af personoplysninger – ske registrering af de i informationsanmodningen indeholdte referenceoplysninger samt navn på den person der gav tilladelse til oplysningernes udlevering.

Protokollen med dokumentationen og/eller de registrerede data fremsendes til en kompetent tilsynsmyndighed i overensstemmelse med rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger.

De tekniske specifikationer for registrering og protokollering af data vedtages efter komitologiproceduren i artikel 19.

Online-adgang til oplysninger og online-søgning i indeksdata samt informationsanmodninger

Efter artikel 9 skal medlemsstaterne drage omsorg for, at ækvivalente kompetente myndigheder i andre medlemsstater og Europol kan få online-adgang til de oplysninger, der er indeholdt i elektroniske databaser, som deres tilsvarende kompetente myndigheder har online-adgang til.

Er der ikke mulighed for online-adgang finder artikel 10 anvendelse.

De tekniske foranstaltninger, der er nødvendige for at tilvejebringe online-adgang til oplysninger, træffes efter fremgangsmåden i artikel 19.

Efter artikel 10 skal medlemsstaterne drage omsorg for, at ækvivalente kompetente myndigheder i andre medlemsstater og Europol har adgang til søgning i indeksdata vedrørende oplysninger, der ikke er tilgængelige online, og tilvejebringe de fornødne tekniske infrastrukturer hertil.

Disse indeksdata skal mindst indeholde angivelse af, hvilken type oplysning de vedrører, samt hvilken designeret myndighed der kontrollerer eller administrerer den pågældende oplysning og har ansvaret for indeksdataene med henblik på anvendelsen af denne rammeafgørelse.

Reglerne for udarbejdelse af indeksdata samt for det elektroniske format vedtages efter komitologiproceduren i artikel 19.

I artikel 11 foreskrives proceduren for at få udleveret oplysninger, når der ved søgning i indeksdata er fundet et "hit".

Har en ækvivalent kompetent myndighed ved søgning i indeksdata fundet et "hit", kan den over for den designerede myndighed fremsætte en informationsanmodning i overensstemmelse med bilag I for at få udleveret de ved indeksdataene identificerede oplysninger.

Den designerede myndighed skal besvare informationsanmodningen senest 12 timer efter dens modtagelse om fornødent efter at have indhentet den i artikel 13 omhandlede tilladelse.

Kan den designerede myndighed ikke eller ikke umiddelbart udlevere den oplysning, der anmodes om, skal den i sit svar underrette den ækvivalente kompetente myndighed om grundene hertil. Den skal desuden oplyse, hvordan tilgængelige oplysninger eventuelt kan opnås eller opnås hurtigere.

Har den designerede myndighed ikke kompetence til at behandle informationsanmodningen, skal den omgående underrette den ækvivalente kompetente myndighed om, hvilken designeret myndighed der kontrollerer eller administrerer de oplysninger, der blev anmodet om. Angivelsen af designeret myndighed i indeksdataene skal om fornødent berigtiges.

En designeret myndighed, der har modtaget en informationsanmodning, kan gøre brugen af de oplysninger, den udleverer, betinget af, at de i artikel 12 omhandlede særlige anvisninger følges.

Enhver udlevering af oplysninger skal ske på en måde, der sikrer oplysningernes integritet og autenticitet.

Tekniske specifikationer for det elektroniske format af informationsanmodninger og svar samt for, hvordan de fremsendes, vedtages efter komitologiproceduren i artikel 19.

Anvisninger for brug af udleverede oplysninger

Efter artikel 12 kan en designeret myndighed i sit svar gøre brugen af de udleverede oplysninger betinget af de anvisninger, der måtte være nødvendige for at undgå at bringe resultatet af en igangværende undersøgelse i fare, for at beskytte en informationskilde eller en persons fysiske integritet, og for at beskytte en oplysningens fortrolige karakter i ethvert stadium af en oplysningens behandling.

Disse anvisninger er bindende for den kompetente myndighed, der fremsatte informationsanmodningen.

Et standardformat for sådanne anvisninger vedtages efter komitologiproceduren i artikel 19.

Forudgående tilladelse

Artikel 13 fastsætter, at såfremt det foreskrives i national lovgivning, så er udlevering af oplysninger betinget af forudgående tilladelse, medmindre der foreligger en af de i artikel 14 nævnte grunde til at afslå anmodningen. Tilladelsen indhentes af den designerede myndighed, og den myndighed, der skal give tilladelse, skal besvare anmodningen om tilladelse senest 12 timer efter anmodningens modtagelse.

Skal de oplysninger, der ønskes udleveret, anvendes som bevis for en lovovertrædelse, skal den forudgående tilladelse indhentes hos en justitsmyndighed i den designerede myndigheds medlemsstat.

Grunde til at afslå informationsanmodninger

I henhold til artikel 14 kan den designerede myndighed nægte at udlevere oplysninger af følgende grunde: For at undgå at bringe resultatet af en igangværende undersøgelse i fare, for at beskytte en informationskilde eller en persons fysiske integritet, for at beskytte en oplysningss fortrolige karakter i ethvert stadium af en oplysningss behandling, og for at beskytte de personers grundlæggende rettigheder og friheder hvis personoplysninger behandles i henhold til denne rammeafgørelse.

Et standardformat for meddelelse af grunde til afslag på informationsanmodninger vedtages efter komitologiproceduren i artikel 19.

Overgangsordninger og nødløsninger

I tilfælde af midlertidige funktionsbrister i de tekniske infrastrukturer for udveksling af oplysninger forskriver artikel 15, at oplysningerne så vidt muligt udleveres via de nationale kontaktpunkter.

Sporbarhed og ret til indsigt

I henhold til artikel 16 skal de ækvivalente kompetente myndigheder registrere alle oplysninger som fastsat i artikel 8, og såfremt der er indhentet tilladelse til at bruge de udvekslede oplysninger som bevis, opbevare alle oplysninger, der er opnået i henhold til rammeafgørelsen, i den relevante sags akter sammen med en genpart af den informationsanmodning, der er fremsat efter artikel 11.

På de betingelser, der er fastsat i forslaget til rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger, har den registrerede i henhold til artikel 17 ret til indsigt i informationsanmodninger fremsat i henhold til artikel 11 angående ham eller hende og til indsigt i svarene på sådanne informationsanmodninger, herunder eventuelle anvisninger afgivet i forbindelse hermed i henhold til artikel 12.

Bilaterale samarbejdsaftaler mellem de myndigheder, der er omfattet af denne rammeafgørelse

I henhold til artikel 18 kan medlemsstaterne indgå bilaterale eller multilaterale aftaler på det område, rammeafgørelsen omfatter, med henblik på yderligere at forenkle eller lette udleveringen af oplysninger i overensstemmelse med denne rammeafgørelse, når det er foreneligt med denne rammeafgørelse og med forslaget til rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne aftaler.

Udvalg

Af artikel 19 fremgår, hvad der menes, når der i artiklerne 5, 8, 9, 10, 11, 12 og 14 er henvist til, at noget vedtages efter proceduren i artikel 19.

Når der henvises til denne artikel, bistår Kommissionen af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden efter forslag fra formanden på grundlag af den standardforretningsorden, der er offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i artikel 205, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de planlagte foranstaltninger, hvis de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse. Hvis de planlagte foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller hvis der ikke afgives nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes, og underretter Europa-Parlamentet herom.

Rådet kan træffe afgørelse om forslaget med kvalificeret flertal, inden for to måneder fra forslaget forelægges for Rådet. Hvis Rådet inden for denne frist med kvalificeret flertal har tilkendegivet, at det er imod forslaget, behandler Kommissionen forslaget på ny. Den kan forelægge Rådet et ændret forslag, forelægge sit forslag på ny eller fremsætte forslag til en retsakt.

Hvis Rådet ved udløbet af denne frist hverken har vedtaget den foreslåede gennemførelsesretsakt eller tilkendegivet, at det er imod forslaget til gennemførelsesforanstaltninger, vedtager Kommissionen den foreslåede gennemførelsesretsakt.

Medlemsstaternes repræsentanter udpeges af de myndigheder, der har ansvaret for gennemførelsen af denne rammeafgørelse. Hver medlemsstat udpeger en repræsentant.

Gennemførelse og anvendelse samt ikrafttræden

Spørgsmålet om gennemførelse, anvendelse og ikrafttræden er reguleret i artikel 20 og artikel 21.

Forslaget til rammeafgørelse indeholder herudover et bilag I til brug for informationsanmodninger, et bilag II der angiver, at det alene er de seks typer af oplysninger, som angår DNA, fingeraftryk, ballistik, registreringsoplysninger om motorkøretøjer, telefonnumre mv. og de minimumsdata til identifikation af personer, der findes i civile registre, der er omfattet af rammeafgørelsen, og et bilag III der indeholder kriterierne for vurdering af ækvivalensen mellem kompetente myndigheder.

3. Gældende dansk ret

3.1. Forslaget til rammeafgørelse omfatter som nævnt udveksling af oplysninger om DNA, fingeraftryk, ballistik, registreringsoplysninger om motorkøretøjer, telefonnumre mv. og de minimumsdata til identifikation af personer, der findes i civile registre med henblik på forebyggelse, afsløring eller efterforskning af strafbare handlinger. I det følgende beskrives derfor de bestemmelser i dansk ret, som regulerer videregivelse af disse typer af oplysninger til de nævnte formål.

3.2. Dansk lovgivning indeholder ikke en udtrykkelig generel regulering af danske retshåndhavende myndigheders videregivelse af fortrolige oplysninger til andre EU-landes retshåndhavende myndigheder.

Om videregivelse af fortrolige oplysninger kan finde sted i det nævnte tilfælde vil derfor som udgangspunkt bero på de almindelige regler om tavshedspligt.

Det er i administrativ praksis almindeligt antaget, at regeringen inden for de rammer, der følger af grundloven, kan indgå overenskomst med fremmede stater, som bl.a. indebærer, at den danske stat i et vist omfang er forpligtet til at videregive visse fortrolige oplysninger til udenlandske myndigheder. I det omfang en sådan international aftale er indgået, vil videregivelse af fortrolige oplysninger til opfyldelse af den pågældende internationale forpligtelse ikke være uberettiget i relation til de almindelige regler om tavshedspligt.

Det må endvidere antages, at danske myndigheder i et vist omfang er berettiget til – f.eks. som et led i mere uformelt samarbejde – at videregive fortrolige oplysninger til brug for andre landes myndigheder.

Det er næppe muligt generelt at angive, hvornår en sådan videregivelse må anses for berettiget. Ved den konkrete vurdering af videregivelsens berettigelse må der formentlig navnlig lægges vægt på formålet med videregivelsen, herunder om videregivelse er af betydning for, at den dan-

ske forvaltningsmyndighed kan varetage sine forvaltningsopgaver, eller til varetagelse af danske interesser i øvrigt. I den forbindelse vil det bl.a. indgå, om videregivelse sker som led i et gensidigt samarbejdsforhold og dermed i denne forstand også til varetagelse af danske interesser. Herudover må der lægges vægt på forholdene i modtagerlandet, herunder hvordan de fortrolige oplysninger i praksis må antages at blive anvendt i det pågældende land. Der må også lægges vægt på, hvilken karakter de pågældende oplysninger har, herunder risikoen for at oplysningerne eventuelt misbruges.

Ved vurderingen af, om fortrolige oplysninger kan videregives til udenlandske myndigheder, vil der endvidere kunne søges vejledning i forvaltningslovens § 28 (om videregivelse af oplysninger til en anden forvaltningsmyndighed) og – i det omfang der er tale om edb-behandlede personoplysninger – i reglerne i persondatalovens kapitel 4 (særligt §§ 6-8).

3.3. På enkelte retsområder er der i lovgivningen fastsat bestemmelser, hvorved der udtrykkeligt tages stilling til danske retshåndhævende myndigheders videregivelse af de nævnte typer af oplysninger til udenlandske myndigheder.

Lov om oprettelse af et centralt dna-profilregister (lov nr. 434 af 31. maj 2000) indeholder i § 5 følgende bestemmelse om videregivelse af oplysninger fra registeret:

”Der kan til brug for identifikation af personer videregives oplysninger fra registret til

- 1) politiet, anklagemyndigheden og Justitsministeriet,
- 2) udenlandske domstole samt politi- og anklagemyndigheder til brug for offentlige straffesager, såfremt det i det enkelte tilfælde findes ubetænkeligt
- 3) Københavns Universitet, Retsgenetisk Afdeling, såfremt det er nødvendigt i forbindelse med behandlingen af en straffesag, og
- 4) Folketingets Ombudsmand.

Stk. 2. Herudover må videregivelse af oplysninger fra registret ikke finde sted, jf. dog § 6.”

Herudover er der i CPR-loven (kapitel 8) fastsat regler om kommunalbestyrelsernes og Indenrigsministeriets videregivelse af oplysninger fra Det Centrale Personregister (CPR) til offentlige myndigheder. Efter disse regler videregives oplysninger i CPR og ældre folkeregisttermateriale efter reglerne i persondataloven.

3.4. Der er i øvrigt i persondataloven fastsat bestemmelser om den registreredes indsigtsret, jf. lovens §§ 31-34, om datakvalitet, jf. navnlig lovens § 5, stk. 4, samt om datasikkerhed, herunder logningskrav, jf. lovens §§ 41-42 samt bekendtgørelse nr. 528 af 15. juni 2000 om sikkerheds-

foranstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for den offentlige forvaltning.

4. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

4.1. Lovgivningsmæssige konsekvenser

Forslaget til rammeafgørelse vurderes at ville have lovgivningsmæssige konsekvenser, herunder navnlig i relation til kravet om videregivelse af oplysninger til udenlandske retshåndhævende myndigheder og Europol i form af direkte online-adgang til oplysninger i danske registre. Også kravet om, at der – såfremt online-adgang ikke er mulig – skal etableres et hit/no-hit-system, vil formentlig have lovgivningsmæssige konsekvenser. Det bemærkes i den forbindelse, at der i tilfælde af et ”hit” som udgangspunkt vil være pligt til at videregive de relevante (bagvedliggende) oplysninger til den anmodende udenlandske retshåndhævende myndighed eller Europol.

4.2. Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget vurderes at ville have statsfinansielle konsekvenser, da det forudsætter, at der skal udvikles IT-løsninger, som giver mulighed for at skabe online-adgang og adgang på hit/no-hit-basis. Det er imidlertid på nuværende tidspunkt, hvor høring over forslaget ikke er gennemført, ikke muligt at tage nærmere stilling hertil.

5. Høring

Forslaget er sendt i høring hos Præsidenten for Østre Landsret, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Københavns Byret, Præsidenten for Retten i Århus, Præsidenten for Retten i Odense, Præsidenten for Retten i Aalborg, Præsidenten for Retten i Roskilde, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Rigspolitechefen, Rigsadvokaten, Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet, Politidirektøren i København, Foreningen af Politimestre i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, Politiforbundet i Danmark, Advokatrådet, Landsforeningen af beskikkede advokater, Datatilsynet, Amnesty International, Institut for Menneskerettigheder samt Københavns Universitet og Århus Universitet.

Høringsfristen er sat til mandag den 20. februar 2006.

6. Nærhedsprincippet

I begrundelsen for forslaget har Kommissionen anført følgende med hensyn til, hvorfor nærhedsprincippet er overholdt:

”De hidtidige erfaringer i medlemsstaterne på dette område har ikke været tilfredsstillende. Der er stadig for mange juridiske og administrative hindringer for at få adgang til oplysningerne. Bl.a. kan rivalisering mellem nationale instanser føre til, at oplysninger tilbageholdes, forskelle i de nationale lovgivningsrammer kan forsinke informationsudvekslingen, og i nogle tilfælde er man for at få de ønskede oplysninger nødt til at forlade sig på goodwill hos kollegaerne i de andre medlemsstater, fordi der ikke er noget klar juridisk grundlag.

Grov, organiseret kriminalitet, herunder terrorisme, er et internationalt fænomen, som ingen medlemsstat kan tackle effektivt på egen hånd. Hertil kræves fælles regler om mekanismer, der kan lette informationsudvekslingen på EU-plan.

Med en EU-regulering på området vil informationsudvekslingen komme til at lægge beslag på færre ressourcer, fordi der ikke længere er behov for at opretholde de talrige bilaterale kontakter og multilaterale netværker. Det koster mere at opretholde et ad hoc-samarbejde mellem landene, der jo vil være baseret på 25 forskellige sæt regler om informationsudlevering. At EU er det rette niveau, beror også på, at retshåndhævelsesmyndighedernes informationsbehov i vid udtrækning bestemmes af den grad af integration, der er mellem landene. Og eftersom der er en høj grad af integration i EU, vil størstedelen af de oplysninger, der er relevante for en medlemsstat, være i hænderne på en anden medlemsstat.

I stedet for 25 vidt forskellige regelsæt vil der med denne rammeafgørelse blive ét sæt regler, der regulerer udlevering af oplysninger.

At de kompetente myndigheder får adgang til relevante oplysninger overalt i EU, vil understøtte de bestræbelser, der gøres på nationalt og på EU-plan for at forbedre EU's evne til at forebygge og bekæmpe terrorisme. Formålet er at sætte nationale retshåndhævelsesmyndigheder og Europol i stand til at få adgang til de relevante oplysninger, de har brug for i retshåndhævelsesøjemed, og som en af medlemsstaterne ligger inde med. Uden en sådan EU-regulering vil de aldrig med sikkerhed kunne vide, om der findes relevante oplysninger i en anden medlemsstat, og der vil heller ikke være nogen ensartet og sammenhængende måde at få adgang til dem på.”

Efter regeringens opfattelse må nærhedsprincippet anses for overholdt, da formålet med forslaget som nævnt er at forbedre udvekslingen af information mellem de retshåndhævende myndigheder i EU med henblik på at sikre en mere effektiv bekæmpelse af den grænseoverskridende kriminalitet.

7. Andre medlemsstaters kendte holdninger

Der ses ikke at foreligge offentlige tilkendegivelser om andre medlemsstaters holdninger til forslaget.

8. Foreløbig dansk holdning

Fra dansk side kan man generelt tilslutte sig, at udveksling af oplysninger i retshåndhævelsesøjemed skal ske på grundlag af et overordnet princip om tilgængelighed, men man er dog skeptisk over for behovet og de praktiske muligheder for at skabe en umiddelbar adgang til de forskellige nationale databaser, navnlig når det gælder etablering af direkte online-adgang.

9. Orientering af andre af Folketingets udvalg

Grundnotatet om forslaget til rammeafgørelse udveksling af information efter tilgængelighedsprincippet sendes – ud over til Folketingets Europaudvalg – også til Folketingets Retsudvalg.